

אמרד (תשי"ט) פרק כ"ג.
 השוה לגליוננו אמור תשי"ט העוסק אף בפועדים וביחוד בספידת העומר
 א. השוה פסוק ה' חת לה' לפסוק ו' חג המצות לה' מה הסנה לשנוי השם

- ב. השוה פסוק ו' כל מלאכת עבודה לא תעשו
 " ח' כל מלאכת עבודה לא תעשו
 " כ"א כל מלאכת עבודה לא תעשו
 " כ"ה כל מלאכת עבודה לא תעשו
 " כ"ח כל מלאכה לא תעשו
 " ל"ה כל מלאכת עבודה לא תעשו.

1. מהי מטענתו של שנוי זה?
 2. מאיזה פסוק בתוך שמות פרק י"ב אנו למדיט דבר זה?

חג השבועות

ג. כ"א וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם, והשוה גמ' פסחים ס"ח עב: יום שנחנה בו תורה הוא.

בעל עקדת יצחק מקשה: והנה על קדושת היום הגדול והקדוש, אשר בו נתנה זאת התורה בסוף ימי הספירה, אמר "וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם...". וזה שהיום ההוא בעצמו טנלטם ספרים ובו הקריבו שתי הלחם יהיה להם מקרא קדש, כי בו ירד להם לחם קדש מן השמים אשר אכלו אותו האדם וחי לעולם. והנה יש בכאן שאלה חזקה והיא: למה לא פרשה התורה כי היום הזה שהוא חג השבועות נזכור ונעשה אותו לזכר מתן התורה הצלוקית וקבלתה כמו שיחויב כמה שחוזק בידינו ממנהגינו וסנהג שבותינו בתקוני תפילותינו ("את יום חג השבועות הזה זמן מתן תורתנו") וקריאת פרשיותינו (סקורין בתורה בשמות י"ט כ" ופססירין ביהזקאל פרק א') על דרך שפרשה בחג המצות (שמות י"ב י"ד-י"ז; כ"ג ס"ו); ובהג הסוכות (ויקרא כ"ג ס"ו)?

ונאמרו ל"שאלה חזקה" זו תשובות לבנות והנה אחת מהן לנעל העקדה: **א** אין טום מבוא לתורה לצוות על זה הענין כי אם לאחר קבלתה. כמן שכתבו הראשונים ו"ל, שאין טום טעם שיהא מציאות ה' מצוה (שהיינו שאין להביא את "אנכי ה' אליקים" המנין תרי"ג מצוות כדע הרמב"ן), לפי שאין מצוה מבל"ט שתקדים לה מציאות מצוה (הז' בפתיח הו' בסוגר), כי על כן לא מצאה בעל חלכות גדולות בכלל המצוות שלו. (וכן: איך תצוה התורה שנהוג יום קבלתה והתחלת מציאותה, אם אנו מחויבים לטמוע בקולה, אם לא בשיות זה מקובל אצלנו לאמת תחילה?)

1. הסבר, מהי "השאלה החזקה הנשאלת כאן?
 א. במה דומה ענינו לטאלת היות אנכי ה' אלוקיך מצות עשה או לא?
 א. נסה לענות לטאלת בעל העקדה תשובה אחרת!
 העזר בדברים כ"ו ס"ו ושיי ד"ה היום הזה ה' אלוקיך מצוה וביהושע פרק א'!

ד. השוה את הנאמר בפרקנו על חג המצות ביחוד ס' ו' ואת הנאמר בפרקנו על חג הסוכות ביחוד פסוקים ס' וס"ב לנאמר בפרקנו על חג השבועות.
 ר' דוד הופמן בביתו לויקרא כ"ג טו:
 "פאר שנוינינו כל פעולות סמליות שחוזרות בפסח ובסוכות, המזכירות את המאורעות ההיסטוריים אשר לזכרן נקבע חגו (כגון אכילת המצוה, כי בחפזו... או ישיבה בסוכות, "כי בסוכות הושבתו...")
 למה לא נצטוונו גם על פעולה סמלית בחג השבועות המזכירה את מתן תורתנו בסניני?"
 נסה לענות לטאלתו.

ה. ראב"ע י"א ד"ה מחרת השבת (קרוב לסוף דבריה) החל מן"וחז"ל העתיקו כי בחג השבועות" עד "יש אומרים כי כל לרצונכם.

1. מה פירוט "העתיקו" במקום זה?
 2. במה מסייע המסופר בדברי הימים ב' פרק ס"ו לדעת חז"ל?

יש לשלח תשובות לנתמה ליבוביץ ירוסלם קרית משה.